

var mere et Bekvemmeligheds- end ethvert andet Forhold. Jeg maa tilstaae; atter med al Agtelse for den ærede Minister; ja, jeg vil indrømme, at det nok kan være et Bekvemmeligheds spørgsmål; men jeg er meget langtfra at ville tilstaae, at det væsentligst eller for den overveiende Deel maa eller bør betragtes som et saadant. Det maa derfor være mig tilladt at sige, at den høitærede Ministers Øtringer i denne Henseende virkelig falde magtesløse til Jorden.

Kirke- og Underviisningsministeren: Ja, men saa troer jeg virkelig, at den ærede Rigsdagsmand ikke staaer paa Folkets Standpunkt i denne Sag. Lad os sætte os i en Hunsmands Sted, og man vil da vel komme til at lægge Bægt paa, om han skal betale to Gange. Kan den ærede Rigsdagsmand blandt en Menigheds Medlemmer drive 1 af 100 op, der siger, at det er ham ligegyldigt, om han skal betale to Gange? Nei, det kan han ikke. Det ligger overhovedet navnlig i vor hele Landbostands Natur, og det er derfor, den kan trives og bestaae, at den ikke holder af at betale to Gange; den holder ikke af at betale mere end een Gang, og det gjør, at den kan komme ud af det. At den ærede Landssthingsmand vil slaae fast, at det er en ligegyldig Ting at betale to Gange, er et skabeligt og forværreligt Princip for vor økonomiske Udvikling.

Ordføreren: Jeg skal blot bemærke, at jeg ganske vist ikke har slaaet det Princip fast, at det skulde være en ligegyldig Sag, navnlig for den ugunstigere stillede Mand i Samfundet, at skulle betale to Gange. Jeg frygter slet ikke for, at Noget vil tage mine Ord eller det Forhold, jeg repræsenterer her i Salen, paa denne Maade, og jeg kommer igjen tilbage til, at denne Deel af Sagen er saa lidet betydnende, selv for en Hunsmand, at jeg virkelig ikke skal fortsætte en Diskussion om dette Punkt. Jeg glemte for at bemærke med Hensyn til den Infurie, jeg havde gjort mig skyldig i, og som den ærede Minister releverede, at naar jeg havde opfordret Thinget til at fastholde den forrige Votering, var min Tanke naturligvis den, at de Medlemmer, der for-

rige Gang havde voteret for Endringsforslaget, vilde jeg indtrængende anmode om ogsaa at fastholde det denne Gang. Kommer der saa, naar Sagen er bragt tilende paa et andet Sted, et saadant Resultat ud som det, den ærede Minister kom til ved den af ham nys anstillede Beregning over Fordelingen af Medlemmernes Stemmer, nærer jeg ogsaa det Haab, at den ærede Minister, forsaavidt han er Minister til den Tid, vistnok vil betænke sig to Gange paa at paakalbe Hans Majestæts Veto i denne Sag; men selv om det maatte være Tilfældet, skal jeg dog aldrig fortryde den Stilling, jeg efter min Overbeviisning har indtaget i denne Sag, hvorved jeg holder mig overbevist om, at jeg har stridt for Noget, som ret mange og fra et kristeligt Standpunkt for Samfundet høist agtværdige Mennesker ville vide mig Tak for.

Carlsen: Da dette Endringsforslag igjen er kommet frem ved tredie Behandling, maa jeg stemme for det, og det væsentligst af den Grund, som jeg fremsførte ved anden Behandling. Det er virkelig min bestemte Overbeviisning, for det Første, at der tilkommer dem, der have løst Sognebaandet, men som dog derfor ikke ere udtraadte af Folkekirken, en bestemt Ret til at fordrø en Plads i en eller anden af Kirkerne. Jeg troer ogsaa, at der er Mange, der ganske bestemt føle det som en Uret, at der ikke er en saadan Bestemmelse. Derfor er det mig ikke muligt Andet, da Endringsforslaget nu er kommet frem, end at stemme for det.

Jørgensen: Jeg maa blot sige til, hvad jeg før htrede, at jeg ingenlunde, saaledes som den høitærede Minister i sit Svar til Ordføreren har anført, anseer det for en ligegyldig Sag, om man paabyrder dem, der have løst Sognebaandet, en dobbelt Udgift eller ikke; men jeg anseer det for en Ubethelighed i Sammenligning med den Ulempe, det efter min Anskuelse medfører, at Landsstinget, hvis Majoritet for to Aar siden erklærede sig imod en af de Bestemmelser, der staae i Anordningen, nu skulde sanktionere en Lov, der er bygget paa Anordningen, og hvori denne er citeret som Grund til Loven. ligeoverfor dette Hensyn anseer jeg den dobbelte Betaling til Kirkebetjentene for en Ubethelighed.